

Publicerad 2007-06-11 17:49 av palle

Fastnaglad

Uteliggarens skitiga rock blänkte i solen

blickar talade sitt tysta språk

\\"drägg, dynga, problembarn\\"..bara bekymmer för oss respekterade..

Bakom blicken gapade tomhetens ämbar

kärleken hade för länge sedan flytt och

medkänslan dött ut

Jag stod som fastnaglad när din kärlek drabbade mitt bröst

tårarna letade sig upp i mina ögon

då din röst stilla vibrerade i mitt sinne

\\" Den som har fått mycket förlåtet, han älskar också mycket\\"

Och jag visste med ens vem du syftade på...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren palle med Poeter.se id #11919 innehar upphovsrätten